

L'OBRA

VOLEM

L'ESTATUT!

SETMANARI D'ESQUERRA REPUBLICANA

Redacció i Administració:
Carretera de Coll-Blanc, 63

Hospitalet-Coll-Blanc, 26 de Setembre de 1931

Any I - 2.ª època - Núm 3
Preu 15 cèntims

EDITORIAL

L'esfinx ha parlat. La minoria de dreta del nostre Ajuntament, en la sessió del darrer dia 17, obrí la boca i digué la seva paraula.

Els homes representatius de la Lliga, a la nostra ciutat, són uns perfectes deixebles de la famosa escola de la Lliga.

Hi ha que veure'ls al Consistori. Seriosos, enigmàtics. Sembla que res del que allí passa els interessi. Flemàtics, són com l'esfinx, immutables.

Però havem trobat ja el mitjà que l'esfinx no ho sigui, i, esdevenint humana, parli.

Es un mitjà que prometem emprar mantes vegades, perquè hi ha qui del silenci en fa un pedestal i una auriola. Tal la minoria de dreta del nostre Ajuntament.

Molts republicans, ingènuament, exalten la serietat dels homes de la Lliga. Més d'una vegada havem sentit a dir que ells amb el seu silenci són els dominadors del Consistori.

Com mantes reputacions no són filles més que de llegendes, i llegenda és aquesta pretesa superioritat dels homes de la Lliga, és hora que els republicans rectifiquem.

Dues vegades l'esfinx consistorial ha esdevingut humana. Quan la proposta a favor de l'expulsió dels jesuïtes i l'altre dia, amb motiu d'un debat exaltant la memòria del màrtir En Ferrer i Guàrdia.

Les dues vegades l'esfinx, esdevenint home, ho ha fet per parlar en termes no ja conservadors, sinó excessivament reaccionaris.

L'altre dia el senyor Just Oliveras deia que no calia homenatjar la memòria d'En Ferrer, perquè havia estat jutjat i fusellat.

En canvi, al cap de pocs dies assistia a l'homenatge que tingué lloc a Santa Eulàlia als màrtirs de Jaca. Contrasantits.

Diem tot això per fer remarcar la posició de la dreta consistorial. Es mostra indiferent a la vida ciutadana, la seva actitud en el Consistori, que vol ésser de gent de "seny", és una conducta falsa perquè és feta d'hipocresia i d'una pretesa superioritat, que no existeix enlloc.

Escola de la Lliga! Heus ací una etiqueta que per molt temps han volgut fer creure que era la marca d'una mercaderia superior. Ja ho hem vist. El fracàs més absolut, més gran que registra i registrarà per molts anys la nostra història política, és el fracàs d'En Cambó i tota la seva gent.

Pobre Prat de la Riba, home-cim, si tornava i veia on ha parat el seu temple!

La minoria de dreta, no té dret a mantenir-se en l'actitud en què es mou. Si persisteix, li direm que és perquè se sent incapaç de cap obra positiva. No cal ésser govern per governar. També de l'oposició es governa, i mantes vegades més eficaçment.

HISENDA MUNICIPAL

Fa anys que se sent a dir que la situació de les finances municipals no permeten emprendre seriosament la tasca de convertir l'Hospitalet actual en Hospitalet Ciutat.

En una reunió de forces vives presidida per l'avui regidor abans batlle, En Just Oliveras, es presenta la situació poc menys que desesperada, sense que res fonamental en contra li fos adduit, llevat d'algunes insinuacions fetes en document presentat pel Centre d'Unió Republicana de Coll-Blanc i la Torrassa. Ha passat temps, i qui esperava poc menys que la fallida de l'Ajuntament o noves orientacions en la percepció d'ingressos municipals, s'ha vist defraudat. Tot resta igual que abans.

Aquest fet demostra la gran vitalitat d'Hospitalet, la seva puixança creixent, i que l'espessa xarxa d'interessos creats amb visió mesquina de les coses resta prou ferma amb república i sense república, per impossibilitar tot endegament i renovació seriosa de la Hisenda pública.

Les queixes, les orientacions, els desigs queden de reixes endins, no arriben a la Casa comunal.

Hi ha, però, una altra constatació, que ens dol molt més que no pas aquella. Es la de veure la indiferència en què una part dels nostres ciutadans, dels que contribueixen o deurién contribuir a les despeses del Municipi, miren la irriant desigualtat en la percepció de les càrregues comunes. Són molts els que creuen fer el viu i de retruc la vivor es retorna contra d'ells en aquests temps propicis a tota revolta social. Si els hisendats del nostre poble desconeixen l'esperit de justícia distributiva, almenys que no perdin l'instint de conservació: seria paradoxal que ell manqués a les classes conservadores.

L'ocultació de la riquesa imponible, tal és el corc d'Hospitalet, ocultació que resideix darrera de cada pàgina, de cada capítol, de les Relacions compreses en el Pressupost d'Ingressos.

Els ciutadans que compleixen amb la llei, que indubtablement són nombrosos, caldria que fossin els primers a denunciar i corregir els altres. Perquè si l'hora arriba d'un moviment de protesta, passarà, com sempre, que entremig dels culpables algun innocent serà perjudicat; i, mentre aquesta hora no arriba, són objecte d'una desigualtat irriant.

No crec que faci falta reforçar els ingressos municipals, augmentant els tipus contributius o cercant-ne de nous, crec que n'hi ha prou amb què siguin exigits inexorablement els existents, modificant o ampliant l'òrgan de recaptació, demanant l'ajut dels tècnics de l'Estat en el que es refereix a les contribucions rústegues i urbanes, portant sempre per lema allò de: «Qui més tingui, més pagui».

L'esdevenidor dirà si precisa establir l'impost de la plu-vàlua, que fet amb esperit de concòrdia, no de persecució del contribuent, és de tota justícia, doncs l'Ajuntament es beneficia d'una

part del molt que la propietat particular augmenta de valor sense cap esforç, pel sol treball de la comunitat.

Deu fer-se que rendeixi el màxim l'impost sobre solars sense edificar i terrenys en cultiu, distingint, plànols en mà, els uns dels altres, fent que sigui el Municipi que fixi l'extensió del terreny afectat per un o per altre arbitri; no n'hi ha prou en prendre per base la declaració del contribuent, deuen fer-se tot seguit les comprovacions i rectificacions pertinents.

I referent a altres relacions del Capítol d'Ingressos, no hi ha dubte que l'àrbitre sobre Companyies anònimes i comanditàries no rendeix prou. Que una acurada revisió de l'impost de cèdules produiria un notable augment en el percentatge que pertoca a la Hisenda municipal. Per últim, l'augment d'alguna de les partides consignades al capítol Arbitres no fiscals, produiria efectes beneficiosos a la salubritat d'Hospitalet i vindria a ésser com una penyora a aquells que negligeixen la salut dels seus ciutadans.

¿Es, però, que totes aquestes coses han de fer-les els regidors tots sols, com si només fos interès d'ells? No crec que els veïns d'Hospitalet s'ho puguin mirar amb indiferència—no goso ja dir amb hostilitat—. L'endegament de la Hisenda municipal vers una imposició de càrregues justes per nodrir-la i fer-la capaç de portar a bon terme la idea d'Hospitalet-Ciutat sense expoliacions, és aspiració de tots i tots devem col·laborar-hi.

Per l'interès personal dels uns, per l'interès col·lectiu dels altres i per l'interès suprem de la justícia, així haurien de fer-ho.

PAU MONGUIO

LA NOSTRA OBRA

La tasca que han emprès els amics redactors de L'OBRA, no és per fer-ne un setmanari i que les seves pàgines serveixin per envoltori de deixalles casolanes.

Els amics que redacten L'OBRA, són un estol d'homes desitjosos de fer-ne una bandera sense mires ni passions de cap mena.

Tots ells justiciers, amb tota noblesa diuen la Veritat. Volen que des de L'OBRA tots els ciutadans d'Hospitalet i la comarca siguin sabedors de totes les barrabassades i dispendis, com també dels beneficis i millores que puguin fer el nostre Ajuntament.

Nosaltres, amb ells, volem desemascarar els polítics de conveniència, com, per exemple, els que, per sortir regidors feien creure als electors que la revolució la farien a la casa comunal, i fins ara no han fet res.

El poble no vol ésser més enganyat; el poble vol justícia, i L'OBRA està al costat del poble per a defensar els seus interessos; per això tots els republicans d'Hospitalet som al costat de L'OBRA.

J. FERRER